

[Landbrugsministeren.]

Medlem har været med til at stille Forslag, der i nogen Grad kunde betyde en Fordel for Landbruget. Men det, der er Tale om her, er ikke et Forslag, der gaar ud paa at gennemføre Foranstaltninger til Fordel for samtlige Landmænd. Man siger som saa: Der er en Række Landmænd, hvis Forhold er saa vanskelige paa Grund af en overmægtig Gældsbyrde, at de ikke kan klare sig, og det vil de ikke kunne, hvad enten man bevarer de nuværende Forhold, eller man gennemfører Foranstaltninger som dem, det ærede Medlem og hans Parti foreslaar. Jeg spørger det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem da virkelig, at de Kriseforanstaltninger, som hans Parti foreslaar, kan give samtlige danske Landmænd eller saa godt som alle Mulighed for at forrente den Gæld, der hviler paa Ejendommene? Tror det ærede Medlem dette — ja, saa kender han ikke Forholdene. Det tør jeg paastaa med Sikkerhed, thi Gældsbyrden er i mangfoldige Tilfælde saa stor, at den ikke kan forrentes, selv om man gennemførte samtlige de Foranstaltninger, som det konservative Folkeparti har foreslaaet. Og naar dette er rigtigt, hvad bliver Resultatet saa, hvis man ikke gaar til Akkord og Moratorium, saaledes som der her er foreslaaet? Ja, saa bliver der, som jeg har sagt, kun Tvangsauktionernes Vej tilbage. Og det ærede Medlem kan være forvissat om, at meget faa Landkøbmænd og endnu færre Haandværkere vil, naar det er Tvangsauktionerne, der skal jævne Gældsbyrget, have Mulighed for at indfri de Forpligtelser — Renterestancer, Skatterestancer o. s. v. —, som hviler paa disse overprioriterede Ejendomme; de vil i meget faa Tilfælde kunne overtage disse Ejendomme, saa det, der vil ske, bliver, at de taber alle de Penge, de har til gode. Derfor tror jeg, det vil være overordentlig værdifuldt, ikke alene for Landmændene, men ogsaa og ikke mindst for deres Kreditorer at gennemføre det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jefsen Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af mindre Landbrug.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 351).

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Landsting at vedtage Forslag til Lov om Oprettelse af mindre Landbrug. Lovforslaget er vedtaget af Folketinget og gaar i Hovedsagen ud paa, at man sætter de 2 tidligere Love, som vi har haft angaaende dette Spørgsmaal, nemlig den saakaldte gamle Husmandslov og den, vi kalder 4. Oktober-Loven, i Kraft i Finansaarene 1933—34 og 1934—35; saaledes at man til Oprettelse af Brug efter den gamle Husmandslov kan anvende et Beløb paa indtil 4 700 000 Kr., deraf 4 Mill. Kr. til Oprettelse af nye Brug, $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Tillægslaan og 200 000 Kr. til Erhvervelse af Lejehuse, og at man til Oprettelse af Brug efter 4. Oktober-Loven bemyndiger Staten til at købe Jord for et Beløb af indtil 7 Mill. Kr.

Der indføres den nye Bestemmelse, at man godt kan indkøbe Jord uden paa Forhaand at have Vished for, at den kan udstykket med det samme, saaledes at man kan bortforpagte den for en Aarrække, hvor dette skønnes fornødent og rimeligt, og paa den Maade bidrage til at aftage Jord fra Ejendomme, som er i økonomiske Vanskeligheder, og som derfor gerne vil sælge Jord fra. Endvidere indføres der den nye Bestemmelse, at Folk, som ønsker at faa Jord, kan frit vælge, om de ønsker at faa den efter 4. Oktober-Loven eller efter den gamle Husmandslovs Regler. Hvis de vælger det sidste, maa Pengene tages ikke efter § 3, der handler om Jordfondens Midler, men efter § 2, det vil sige af Statens la-